

Poznámka redakce:

Než se nám podařilo Násosku vydat, došlo k jistým změnám (viz níže), a tak mi nezbývá než předchozí text poněkud zaktualizovat. Na jaře (patrně v dubnu) se nebude rodit u Krinků, ale u brněnskejch Kudrnů. Coby očitý svědek mohu potvrdit, že snoubencům (a nejen jim) vydržel úsměv ze svatebního oznámení i při samotném obřadu. A může zato neobvykle vtipný oddávající. Pro zájemce o podobně veselou svatbu prozrazuji, že se jednalo o jihlavského radního Martina Málka. Pochválit musím i slivovici svatebního pana otce. Sobotní oběd u maminky mi sice oproti očekávání nesedl, nicméně Lapešovic slivka vše napravila a já s veselou myslí přežil i reklamační návštěvu CityParku. Závěrem se sluší novomanželům popřát. Tak ať jim to i nadále šlape, ať už ve dvou, ve třech, či ve čtyřech *Za všechny čtenáře Násosky Vítá K. a k.*

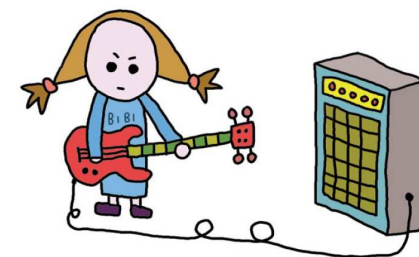

... budeme oddáni dne 8. ledna 2011 ve 13 hodin
na radnici v Jihlavě ...

Mám depresi rád aneb co rád poslouchá vyšinutý Vít'a

Již ve svém pravidelném úvodníku jsem se zmínil, že jsem se stal novoměstským kronikářem. Při psaní kroniky Nového Města jsem nemohl pominout ani zdejší hudební scénu. A ke svému překvapení jsem zjistil, že je velmi bohatá a pestrá, posudte sami.

Oficiální hudbou města je dechová kapela Honzy Sedlaříka nazvaná Veselá sedma, která jako správná městská kapela je uznávána více za hranicemi města jak doma. Jinou část publika oslovují vesměs z novoměstských zdrojů poskládané kapely Kryštofovy staré věci a Karel na nákupech. První z nich produkuje svižný bigbít se saxofonem a pozounem, druhá je folkrockovou kapelou vyznávající „hypermarket rock“. A pokud máte rádi ještě tvrdší muziku, může Vám naše město nabídnout Korisze – motorový popcore na smetaně. Původem Novoměstšáci jsou i milovníci táborových večerů a vlahých nocí pod širákem čili členové tramské kapely a stejnojmenné tramské osady Falešná karta. Dáváte-li přednost sborovému zpěvu, máme tu pro Vás několik pěveckých sborů – gymnázia, lidušky a kostelní Scholu sv. Kunhuty.

O dovoz umělců zvучných jmen se nám v Novém Městě stará místní kulturní dům. Alternativu k této oficiální kultuře pak vytváří především občanské sdružení Lysina Lenina, jež se zaměřuje především na pořádání hudebních a divadelních produkcí. A právě díky Lysině vystoupila v Novém Městě v roce 2009 i brněnská kapela **Poletíme?**, na jejímž koncertě jsem sice nebyl, ale jako poctivý kronikář jsem tento kulturní počin zaznamenal do městské kroniky. A nejen zapsal, ale na serveru bandzone.cz si jí i poslechl. Následky na sebe nenechaly dlouho čekat a já se stal jejím příznivcem, a to až takovým, že jsem napsal Ježíškovi panáčkovu o cédéčko. Takže jaké bylo překvapení, když pod stromečkem ležela Skupina dobře vypadajících mužů, čili nové album skupiny Poletíme? Pro úplnost doplňuji, že to je její druhé album, debutovým byly „Jednoduché písničky o složitém životě“.

Šestičlenná skupina produkuje veselou a živou hudbu, přesně to, co mám rád. Jejich styl se asi přesně definovat nedá. Vypůjčím-li si definice odjinud, tak jejich písně jsou veselé, šramlovitě punkové, zpěvné, taneční ale hlavně zábavné. Jde o chytlavé propojení rocku, swingu, punku, folku a country okořeněné pořádnou dávkou energie, posypané štiplavou porcí originálního humoru mířící přímo k věci. Muzikanti hrají na „klasické“ instrumenty jakými jsou kytara, baskytara, či bicí, ty však navíc doplňují i banjo, trubka, housle, piano či harmonika.

Zakladatelem skupiny je Rudolf Brančovský, který mi svým zjevem připomíná jinou sympatickou postavu, již byl jistý vyučující na brněnské fildě zvaný dr. Ovo. To byl také velmi veselý pán neodřikající se studentské společnosti. Ale vraťme se k založení skupiny. Tu založil již zmíněný Ruda Brančovský po svém několikaletém působení v Praze, kde řádl se skupinou Veselá zubatá, v roce 2006 z mladých hudebníků provozujících netradiční pojetí církevní hudby v evangelickém kostele v Brně-Husovicích. Sám píše texty ke všem písním, které by se možná mohly dle názvu a obsahu zdát smutné či přímo depresivní, ale opak je pravdou. Chce to prostě slyšet. Na ochutnávku předkládám text písně **Mám depresi rád**.

Ref.: Mám depresi mám, právě jsem jí dostal, radostí skákám.

Jsem depresivní typ, s depresí a skepsí žije se mně líp.

Mám depresi rád, všechno dobrý zmizí a okolí zčerná.

Jsem depresivní typ, s depresí a skepsí žije se mně líp.

Nepodávej mi pomocnou ruku,
je podivně vstřícně natažená.

Otáčím se zpátky k svému pivu
a ve chvíli co mi klesnou ramena,
přijde ke mně posel s dobrou zprávou,
je jako střela, dum, dum, dum, dum, dum.

Támhle ten pán se šedou hlavou
vám platí tady tenhle velkej rum, rum, rum, rum, rum, rum.

Ref.

Uzavřený sám v sobě jak v hrobě,
nemá smysl skoro vůbec nic.

Procento, jenž budí pocit smyslu,
je nula čárka nula, nula, nic.

Poslouchejte, všichni kolemjdoucí,
jste jenom velká banda pitomců.

Je to sice fakt srdcervoucí,
radostná potravo krkavců!

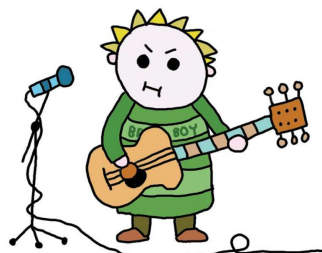
Ref.

Bratře vezmi za ruku bratra svého,
pozdrav ho pozdravením deprese.
Sestro polib sestru na cestu,
kde poslední svíčka sama zhasne se.

Na konci tunelu je vidět světlo,
to není světlo, ano, je to tak.

S depresí vykročíme za pravdou,
že se proti nám řítí vlak, vlak, vlak, vlak, vlak, vlak!

Ref.

to tvrdíme. *Sestřička v záběhu, **Mája**, lítá po nemocnici jako včelka. A její Pája má asi pořád co dělat. *Okultistka-astrologička, **Miriam**, začala pracovat pro Svěrákovo **Paraple** jako hlavní mediální manažerka, a tak si tyká se spoustou umělců (tedy zatím oni tykají jí) a nutí je běhat po Karlových Varech při filmovém festivalu. Letos proháněla i

Bohdalku s knížetem. (I když ten to vzal dost šourem.) *Moje žena **Martina** je posledních pár let tělem i duší Mammacentra, což je takový podnik, který slouží k tomu, aby mámy

od rodin nemusely být doma s dětmi a mohly s nimi zažít spoustu zajímavého a podnětného pro jejich duševní rozvoj, nebo je nechat doma na hlídání tatínkům.

*Minule jsem končil proroctvím, že **Honzíka s Lenkou** nic nedostane z Dánska dom, ledaže by Microsoft zkrachoval, a neuplynul ani měsíc a bylo to tady. Honzík potom celkem složitě sháněl v Dánsku jinou práci, nakonec se na to vybod a odjeli s rodinkou na pár měsíců cestovat po národních parcích Severní Ameriky, díky čemuž mají teď Amálku. Tak si závěrem opět zaprorokuji, že Vodafone u kterého pracuje teď, by ho třeba nemusel propustit, ale moh by ho z Kodaně vyštvať pracovat do nějakého většího centra, třeba do Jihlavy. ** Jo a ta Anežka Křesadlová z úvodu, tu nepovil Viťa, ale jeho mladší **brácha Míra** (shodou okolností taktéž **Křesadlo**), respektive jeho milující líbeznická polovička. *Vy, kdo jste se tu nenašli, je to Vaše chyba, buď se ve Vašem životě nic zásadního neděje, anebo to tajíte tak, že jsem se to nedozvěděl.

Veselé a úspěšné nové roky všem, kteří ještě nezapomněli číst. (Násosku)

-moll-